

Oslättfors Bruk firade 300 år med pompa och ståt!

Här följer en dagboksliknande promenad genom det jubilerande bruket lördagen den 31 maj.

VAKNAR till en skålande dag, detta måste vara belöningen för åtta månaders slit med projektet. Solen strålar och 1997 års sommar- värme har kommit precis till vårt firande. Naturligtvis är jag uppe i ottan och slänger på mig lite oömma kläder när jag ger mig iväg på inspektionsrunda. De flesta medverkande är på plats och jag sätter mej en stund och funderar vad jag ska säga på återvänder-träffen. Det ropas i komradion och vi löser en hel del problem på morgonen. Skyltar som fattas, sladdar som inte har kontakt och annat smått och gott. Klockan går mot nio och jag går hem och byter om till tidsenliga kläder, så som alla funktionärer, och gör mej redo att ta emot besökarna. Om det kommer några? Det gör det och bruksgatan fylls snabbt av besökare från när och fjärran och jag känner att vi kommer att göra allt för att de ska trivas hos oss.

Jag ber Anneli vänta in landshövdingen som ska dyka upp vid halv tolv. Och själv går jag mot kyrkan där jag ska ta emot återvändarna.

När klockan blir elva är kyrkan fullsatt och jag må erkänna att jag blir en aning nervös. Min mormor och farfar var ju båda från Oslättfors och flera generationer före dom, så många återvändare är ju min släkt. Men trots min nervositet uppnår vi syftet med den korta uppsamlingen i kyrkan, många glada återseenden och återigen känns det som vi projektet får lön för mödan.

Vi lämnar kyrkan till nyckelharpors musik och får en glad och trevlig pratstund utanför kyrkan innan vi går ner till scenen i parken där en mycket påläst landshövding, Lars Eric Ericsson, kommer i eskort av mormor, byns äldsta innevånare Elsa Dahlberg 90 år. De färdades i den nyrenoverade Victoriavagnen från 1800-talet som medlemmar i byalaget under vintern renoverat. Lars Eric håller ett jubileumstal som ingen annan kunnat göra bättre.

Nu gör jag mej tid att gå runt bland de olika aktiviteterna för att se om allt är okej. Först beger jag mej till milan som restes under våren och tändes i går av "Mästaren" själv Göran Forsberg. Göran har även fungerat som sakkunnig i kojbygget.

Kolare idag är Göran, Bengt Moberg och Axel Wallström och dessa tre "svarta" ser ut att vara ett populärt inslag där de bökar runt sin mila. Många besökare har tagit sig hit och många står även i kö för att få köpa en kolbulle av Anders och Maria.

När jag är på väg därifrån träffar jag Lennart Andersson med ardennerstot Strimma som kör timmer i skogen och visar besökarna hur en skogsarbetare hade det innan motor- sågens och skördarens tillkomst.

Nu ropar Anneli på radion så jag får dra mej ner mot bruket igen. Påkyrkbacken ser jag att Rilen dansar och har trevligt på dansbanan. Jag hjälper Anneli i parken och sen går jag ner till bagarstugan och mangelboden för att få nåt i magen hos Gun-Gerd. Hon serverar kyckling på rotsaksbädd och upplägget sker på en björkplatta. Lite slafsigt att äta med fingrarna men det fanns två och vatten samt våtservett, så det var bara att skölja av sej. Maten var lite speciell men smakade mycket bra.

Utanför träffar jag aktiva hantverkare som växtfärgar och tovar. I mangelboden visar Hille hembygdsförening filmen om Lars Paul Esbjörn. Tyvärr hinner jag inte titta på den, men jag får kanske låna den nån annan gång.

Paradorkestern "Stora blås" paraderar genom bruket som eskort åt Lars Eric Ericsson och Elsa Dahlberg.

Foto: STEFAN ANDERSSON, GEFLE DAGBLAD

Här fann jag också fina hantverk från Hille hembygdsförening och Polhemsskolans hantverkslinje.

I "Smedjan" (det enda som återstår av Lanchashiresmedjan) där visas en foto-utställning av gamla foton från bruket, samt alla de vagnar och slädar som byalaget tagit över från Korsnäs.

Nu behöver de växel nere på bruket så jag får ta mej neröver. I Kvarnen har vi vår informations-disk och här trängs många aktiva hantverkare, såsom keramiker, bokbindare och utanför huserar hovslagare och sko-makare bland annat. Det är mycket folk och jag slinker in i vår hörna för att växla och ordria med lite papper. Skönt att vila fötterna ett tag. Innan jag går ner till Fredrik i torghandeln tittar jag till aktiviteterna i "Smian". Här osar det hett och gnistorna ryker när smeden Mikael Linander formar sitt heta järn. Utanför "Smian" sitter trågmakaren och karvar i sin stock.

Jag stöter ihop med "Finn-Brita" med sin kärra. Hon gapar och skriker och jag skriker tillbaka och vi får en och annan besökare att dra på munnen åt vårt munhuggeri.

Undrar om jag hinner ta en fika innan jag drar vidare. Ja, jag tar en sväng in i "Kyrklängan" och får oss en kopp kaffe med lite hembakt. Skönt att få nåt i lilla magen igen. Synd att jag har bråttom nu annars hade jag kunnat prova fiskelyckan i Spikdammen där det fanns regnbåge. Kanske hittar jag nån som säljer fisk i torghandeln.

Nu ger jag mej av mot torghandel och möter flera hästdroskor som alla är upptagna, förmodligen med besökare som kommit med buss eller bil och kanske fått parkera en bra bit från bruket. Och visst kan man få trötta ben; mina fötter gör sig påminda genom ett och annat skavsår efter att jag löpt fram och tillbaka mellan aktiviteterna. Nu har jag nått torghandeln och alla mysiga stånd som har, liksom personalen med sin klädsel, en gammaldags prägel. Fredrik i Byalagets torgstånd får sin växel och jag känner dofter av bröd, våfflor, fisk och grillos som tillsammans med glada skratt blir en njutbar blandning. Jag tar av mej skorna för att vila blåsorna och nu känns det som jag rest i tiden. Barfota strosar jag mellan stånden iklädd långkjol av linne och, ja det är bara radions tjut i väskan som gör att jag har kontakt med 1997. Helt underbart att det kunde bli så lyckat. Den trötthet jag kände på torsdagen är bortblåst, jag till och med skrattar åt mina ömma fötter och varför inte, jag tror jag smiter iväg och tar en öl borta i öltältet. Blinkar lite åt grabbarna bakom pumpen och får en öl före kön. Sätter mej ner bland gästerna och njuter av att höra att alla är så glada och positiva och alla har så trevligt. Men oj, nu ser jag att jag missat något. Jag dricker ur och går in i samlingslokalen.

Här finns många utställare och jag träffar bland andra Johan Thunberg som ställer ut spikskor. Nej, men väl tavlor med spikar och tänger och naturligtvis en och annan vy från bruket. Ett besök hos jägarna hinner jag också med innan jag går bort till busshållplatsen för att hämta busspojckamas dagskassa. Kanske ska man ta en sväng med bussen, när det för en gång skull går en!

Nej, det är en dag i morgon också och den gömmer kanske lika många besökare som idag, så då är det bäst att gå hem och ta hand om ben och fötter och hoppa tidigt i säng. Blir morgondagen bara hälften så bra som idag så känns det som vi **ALLA** i projektet fått lön för mödan.

PS! Söndagen blev minst lika lyckad som lördagen, både vad gäller besökare, aktiviteter och väder. När det behövs skiner **ALLTID** solen i Oslättfors.

Här vill vi också passa på att tacka för ett fint samarbete, ett samarbete som vi hoppas och tror kan bli ännu bättre i framtiden.

Med varma hälsningar från en trött men mycket nöjd och glad

Kerstin Moberg

Landshövdingparet tillsammans med Elsa Dahlberg och författaren vid invigningen av jubileet.

Foto: STEFANANDERSSON, GEFLE DAGBLAD

[Hillebygden, Nr. 2, 1997]